

Van Mark Janssen verschenen bij Lemniscaat

- Niets gebeurd • Ik wil een leeuw! [met Annemarie van der Eem]
- Dino's bestaan niet • Eiland • Stop! Monsters! • Raar
- Altijd dichtbij • Sinterklaasliedjes • Dromer • Thuis
- Soms als ik een vlinder zie [met Boudewijn de Groot en Jaco van der Steen]
- Met mijn neus in de wind [met Boudewijn de Groot en Jaco van der Steen]

Nederlandse rechten Lemniscaat b.v.,
Vijverlaan 48, 3062 HL Rotterdam, 2026
ISBN 978 90 477 1823 9 • NUR 273
Tekst en beeld © Mark Janssen, 2026
Boekverzorging Marc Suvaal

Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt
door middel van druk, fotokopie, microfilm,
geluidsband of op welke andere wijze ook,
zonder voorafgaande schriftelijke
toestemming van de uitgever. Tekst- en
datamining van [delen van] deze uitgave is
uitdrukkelijk niet toegestaan.

Dank aan Jonna Rijpaard

All rights are reserved, including those for text and
data mining, AI training and similar technologies.

Druk- en bindwerk Wilco, Amersfoort
Lithografie Pixel-it, Zutphen

Dit boek is gedrukt op milieuvriendelijk, chloorvrij
gebleekt en verouderingsbestendig papier.

Kijk voor spelletjes, activiteiten voor thuis en in
de klas en meer op www.lemniscaat.nl

MARK JANSSEN

W O N D E R

LEMNISCAAT 8 ROTTERDAM

'Hallo, Grote Kunstenaar!' zeg ik.
'Ze zeggen dat u de mens heeft bedacht,
met een kwast en een paar strepen verf.

Benen, buik en navel.
Zelfs de achterkant van onze oren.
Klopt dat?'

Grote Kunstenaar glimlacht.
'Ik zeg niks,' zegt hij.

En hij knipoogt.

'Mag ik eerlijk zijn?' vraag ik.
'Ik vind hoe wij eruitzien... hoe zal ik
het zeggen... een beetje saai.

Altijd de neus in het midden, twee ogen erboven
en een mond eronder. Altijd hetzelfde.

Niet boos worden...' zeg ik eigenwijs.
'Maar ik denk dat ik het beter kan.
Ik ben ook kunstenaar!'

'O, echt? Nou, laat maar zien dan...
Ik ben benieuwd!' zegt Grote Kunstenaar.

Nou, dát laat ik me geen twee keer zeggen.
Ik pak mijn penseel en mijn verf.

Hier schilder ik de neus, daar de mond
en daarzo... de ogen.

'Kijk, Grote Kunstenaar!
Zo kan het ook!

Grappig, hè?' roep ik.
'Heel grappig!

Maar volgens mij kun je nog beter.
Kom op!' lacht Grote Kunstenaar.

'Oké! Dan doe ik iets met de kleur van onze huid.'
Mijn hoofd borrelt van de ideeën.

'Weet je wat?
Ik maak ze allemaal blauw!

Of beter nog...

Ik schilder ze groen!

'O, Grote Kunstenaar,' roep ik,
'schilderen is zo leuk!

Ik ben nog niet klaar hoor,
ik ga nog even door!

'Het groen is weer weg, zie ik?'
zegt Grote Kunstenaar.

'Ik zet strepen, ik trek lijnen, precies op de juiste plek.
Mijn penseel danst!'